

TELETEKST DERGI

Eski Teletekste Yeni Adet

EDİTÖRLER

*HAZAL ARTUĞ
İBRAHİM KARAKUŞ
MİNERVA*

MAIL: teletekstdergi@gmail.com

INSTAGRAM: teletekstdergi

TWITTER: @teletekstdergi

İÇİNDEKİLER

MİNERVA

ŞŞH ARAMIZDA

HAZAL ARTUÇ

BANA BİR ŞEY SÖYLE

İBRAHİM KARAKUŞ

ALGORİTMA

SUAT ARSLAN

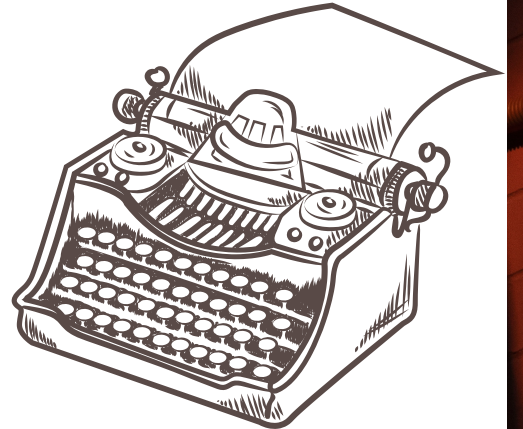
VOİLA

SERDAR ŞENGÜR

ANLAR

**HAZAL ARTUÇ /
İBRAHİM KARAKUŞ**

MÜZİK VE HAYATIMIZA ETKİSİ

ŞŞH ARAMIZDA MİNERVA

*Bir şair öldü geçenlerde
Herkes bir şeyler söyledi, ben ise garip hissettim
Şair, o..
O öldü.
Yıllarca kelimeler ile tanıdığımız adam
Artık kaleme kağıda bile veda etti.
Seni beni düşünmedi, hem nasıl düşünsün
Düşünürse hem, korkarsın bu saatten sonra
En çok kim üzüldü peki,
Karısı mı? Bir karısı var mı emin değilim.
Çocukları, öğrencileri
En çok kimin içi yandı
Şairin umurunda mı acaba?
Şair öldü.
Sen ne yaptın peki? Oturup ağlasaydın keşke.
Ne işe yarayacaktı? Ben şiir yazdım.
Baktım olmuyor
Olmazsa olmasın, dedim
bu şiir aramızda kalsın.
Şair ve benim.*

BANA BİR ŞEY SÖYLE

HAZAL ARTUĞ

Kapımı çalmanı istiyorum. O kadar evde yokum ki anlatamam.* Bir ağacın tohumları gibi saçılmışız etrafa. Kimimiz kalabalıklar arasında kaybolmuş, kimimiz yalnızlığın ortasında. Oturuyoruz bir masaya ilkin. Denizin sesi, kuş seslerine karışmış. İki çay söylüyoruz, biri açık. 'Keşke yalnız bunun için sevseydim seni' diyen Cemal Süreyya'yı inceden anıyoruz. Beklerken içimiz geçmiş, beklerken bir çocuk balonunu kaçırmış elinden gökyüzüne doğru. Bu olay çocuk için hayal kırıklığı iken balon için adı özgürlüğe kavuşmak olmuş. Beklerken bir anne evladına sıkıca sarılmış. Şefkatle okşamış başını, kokusunu içine çekmiş sanki aldığı son nefesmiş gibi. Biri otobüsü kaçırmış, peşinden koşmaya yeltenmemiş bile. Hadi bunun adına gurur diyelim. Beklerken bir kuş konmuş uzaktaki ağaca. Yorgunluğunu ağaca yaslayarak atmaya çalışmış. Biri yıllarca yüzüne hasret kaldığı, sesini duymadığına bir mektup bırakmış denize doğru. Sözcüklerin denizin suyu ile ıslanışı, ona ulaşmasını sağlarmış belki. Bir umuda tutulmuş gibi.

Farkına varmıyoruz çoğu zaman hiçbir şeyin. Hayat koşturmacasında sadece kendi verdiğimiz mücadeleye kafamızı eğmişiz. Kaldırıp kafanı gökyüzüne bakmayalı, kuşların dans edişini görmeyeli, denizin kokusunu şöyle doyasıya içine çekmeyeli, bir fotoğraf karesinde en içten gülümsemele bulunmayalı, bir insana omzunu açmayalı ya da sığınmayalı ne kadar oldu? Ne kadar oldu kalabalıklar içinde insanın içindeki kelimeleri duymayalı? Kalabalığın gürültüsünden sağır olmuşuz hepimiz. Kimse kimsenin ne dediğini, ne hissettiğini duymaz olmuş. Herkes kendi verdiği savaşın gazisi, şehidi. Ceset torbaları taşınır olmuş görünür görünmez bir edayla. Ruhumuz bedenimizi terk etmemiş belki ama kalp atmaya bırakalı yıllar olmuş. Yıllar olmuş, yağmurda ıslanmayalı, rüzgârın saçını savurmasına izin vermeyeli, bir çocukla çocuk olmayalı, kaçan balonun ardından gülümsemeyeli.

Her insanın ciğerlerine batan bir kelime var. Duymuyoruz, fark etmiyoruz. Beklerken çayımızın soğuduğunu fark etmediğimiz gibi. Beklerken hayata, sevdaya, umuda geç kalışımızın ağırlığını fark etmediğimiz gibi. Bir diğer insanın içindeki kelimeleri duymadığımız, inanmadığımız gibi. Aynaya baktığında gördüğün yüzden memnun musun ey dost? Önce bunu cevapla. Bana bir şey söyle dost, kelimelerini duyabileyim. Kelimelere inan, kapımı çal. Evde olamasam da bilirim geldiğini, sıcaklığını. Onca gürültünün, kavganın ortasında kelimelere hasret bırakma beni.

*Alper Gencer 'Sıradaki Ezan Sevipte Kavuşamayanlar İçin Gelsin' şiirinden bir alıntı

ALGORİTMA

İBRAHİM KARAKUŞ

Bilgisayar programlarının bazıları, belirli bir algoritmaya göre yazılır. Programa, kararlar ve bu kararların sonuçları eklenir. Hangi karar verilirse o sonuç ekrana çıkar veya işlemi yapılır. Bahsettiğim kadarıyla, yaşamımıza benziyor değil mi? Aslında baya benziyor. Çünkü, yaşamaya başladığımız günden itibaren; ikilemler, kararlar, vermediğimiz kararlar ve karşımıza çıkmasını istediğimiz fırsatların, karşımıza çıkmaması ile dolu, her bir senemiz. Bu yaptıklarımızın bize yaşattığına göre de duygu durumumuz, bizim işlemimiz oluyor. İşlem sonucunun yaşattığı bize uygun bir duyguysa, bunu hatırlıyor ve benzer bir durumda tekrardan aynı kararı alıyor. Yok eğer değilse de onu artık uygulamıyor, yani programımızdan çıkartıyoruz.

Tamamen böyle ilerliyor, hayatımız. Kendimizi programlıyor, hatasız bir şekilde devam etmeye çalışıyoruz. Fakat bilgisayarlardan farkımız, işte bu hatasız olma isteğimizden geliyor. Çünkü bizim bir enerji döngümüz var. Kendimize kurduğumuz algoritma, burada yeni kararlarla karşılaşılıyor. Düşük bir enerjimiz varsa, algoritmamız da çalışmayabiliyor.

Hal böyle olunca da yeni bir tane programlamaya çalışıyoruz. Bir daha enerjimiz düşük oluyor, bir tane daha, bir tane daha ve bir tane daha... Hayatımızın tüm döngüsü bu. Kendimiz yönetiyoruz sanıyoruz, bu algoritmayı. Aslında, o bizi yönetiyor. Bizi düşüren bir kararı, bir daha alamıyoruz. Çünkü engelliyor bizi, ekranımıza " sen bu kararı daha önce aldın ve üzüldün." gibi hatırlatmalar vererek.

Bu algoritmayı yenebilecek gücü, vicdanımızı kullanmayı hatırladığımızda bulabiliyoruz. İşte bu buluş da bizi, mutlu ediyor ve programlanmamızın dışına itiyor. Böylelikle insan olduğumuzu hissedebiliyor, " ben diğer insanlar gibi değilim." diyebiliyoruz.

Böyle yaparak da rahatlatıyoruz, kendimizi. Mutlu oluyoruz, daha çok gülümsüyoruz ve bazı insanlar tarafından takdir ediliyoruz. Bu mutluluğun verdiği sarhoşlukla da unutuyoruz, insanlardan farklı olmak ve algoritmanın dışına çıkabildiğini kendine kanıtlamak için, vicdanı ortaya koymanın da bir algoritma kararı olduğunu...

VOILA

SUAT ARSLAN

*Kuş bunalımda üstümü ört
Gaddar tebligatlar boyuna
Uyuşuk bir egeezgisigibi
Tepineyim boyuna
Yurtsuzluk ipi boyuna
Arkadaşın silgisiyle sil buramı
Eğik bir ustura fisıltısı
Seviş seslerini çağirttırır
Bre eminali buralarda sıkıştırırdı
Kanadı kırık mısır kuşlarını
Eleman elini sıkır alırdı elinden
İnce belli bardağı mısır beyazı kılardı
Abe geviş getirmenin vergisi konulmuş
Bu alegorinin tornistanı
Demirden direklere yeşil badanadır
Bana nedir aklımı karıştır*

*Kuş bunalımdayım üstümü ört
Yahut bir mermere adımı kazıtalım
Evvelinde sigorta bağlatalım adıma
Sen bir değirmenden diğerine beni
kurşunla
Mukadderat yazılsın ben de sana sıkıyım
Bölüşsün ölümcüllüğün ön görüşü
Bölüşsün ömür törpüsü kunduram
Bölüşsün öbür dünyanın akılsız başı
Bölüşsün özür dilemenin tarifsiz
rahatlığı
Ölmeden önce ölümü*

*Ne kurcalıyorum kaşımı
Ne çıkıyorum içimden kızanım daha
Çıkartıyorum ama bir ala kargayı
Taaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
Tarifsiz okyanuslara kadar açımı doyurmayan
Takatsiz yetimlere iç gıcıklatan çek bozumları
Arasından bir dışkı
Şans getiriyor onlara ne yapalım yani*

*Kuş bunalımdayım üstümü ört
Şu şamdani böğrüme sapla
Yurt talebinin reddi tebligatı boynumda
İç gıcıklatan bir kahkaha
Reenkarke ala karga
Şimdi burdan bakınca
Ne kadar diasporik bir elveda
Voila*

ANILAR

SERDAR ŞENGÜR

*Hiçlik denizinin ortasındayım.
Avcumdan kaleme akan kanla
Uğramadığım anları yıkamaktayım.*

*Gökyüzüne bakıyorum.
Her zerresinde kendimi buluyorum.
Her bir yanı eksik kalmış.
Sessizliğe bir ah çekip
Islak kirpiklerden anlar damıtıyorum.*

*Bu neyin cürmü deyip
Anlara kese atıyorum.
Bir bulutun kesesine, kendimi bırakıp
Sonsuza kadar uyusam diyorum.*

*Kurtulsam
Őu umut denilen kelimedenden diyorum.
İsmimi gurbetçi koyup, hep gideyim istiyorum.
Çöle düşsem, seraptan atlayıp denize kavuşsam
Denizleri kendi kanımla yıkamak istiyorum...*

MÜZİK VE HAYATIMIZA ETKİSİ

HAZAL ARTUĞ / İBRAHİM KARAKUŞ

Hepimiz bir şekilde müzikle, müziğin bize hissettirdiği duygularla tanışmışızdır. Filmlerde, dizilerde duyduğumuz arka fon müziklerinin bize verdiği hissiyat, o sahneyi daha da yukarılara çeken müthiş bir etki. Hep söylerim ve eminim hem fikirizdir bu konuda. Hayatın eksikliklerinden biri de bu arka fon müziklerinin çalmaması. Gerçekte de yaşadığımız anların arkasında müzik çalsa ve biz duyabilsek eminim daha fazla etkilenir, o anın büyüünden çıkmak istemeyiz. Kötü anlar olduğundan daha da trajik gelebilir gözümüze tabi ki. Ama olsun hayat acısıyla, tatlısıyla güzel değil midir zaten?

Çocukken annemizin ve babamızın ninnileriyle, büyüdükçe çizgi filmlerdeki neşeli şarkılarla beraber müzik hayatımıza girmeye başlıyor. Bir şekilde tınısı kulağımızda küpe gibi takılı kalan şarkılar vardır. Beynimizde devam eden birçok tını, birçok söz barındırıyoruz. Müziğin verdiği bu etki ruhlarımızı besleyen türden. Dinlediğimiz müzikler ruh halimizi değiştirebilir, yaşadıklarımızı şekillendirebilirler. Bu konuda oldukça araştırma mevcuttur. Ben de internette dolanırken bu etkileri okuyor ve görüyorum. Bir insan mutsuz ise mutsuz şarkılar dinleyerek kendini daha fazla mutsuz edebilir. Ya da tam tersi bir şekilde mutlu olmaya, motive hissetmeye ayak uydurabilir dinlediği müziğe göre. Aynı zamanda dinlediklerimiz yaşadıklarımızı da şekillendirir. Şöyle ki sık sık dinlediğimiz şarkının sözleri başımıza gelebilir. Bununla ilgili birkaç tweet okumuştum. Düğünlerde çalan ironik şarkılar bile çok fazla dinlenirse başımıza gelebilir, gerçeğimiz olabilir. Dikkat etmemiz gerekiyor.

Müziğin aynı zamanda iyileştirici gücü var. Yoğun bakımlarda kalanlara sevdikleri şarkılar dinletildiğinde bir süre sonra hastalarda iyileşme gözleniyor. Ya da Alzheimer hastası olan ünlü bir balerinin hep dans ettiği müziği duymasıyla, seneler sonra bile bale gösterisinin koreografisine uygun dans etmesi buna birkaç örnek.

Müziğin hafızası var. Bir şekilde bizim içimize yerleşiyor, onunla yön buluyor ve can suyu alıyor. Müzik olmasaydı dünya gözümüze belki de daha da karanlık gelirdi. İyi ki müzik var, iyi ki bizleri dil,din,ırk ayrımı yapmadan aynı tür müzik altında birleştirme gücü var.

MÜZİK VE HAYATIMIZA ETKİSİ

HAZAL ARTUĞ / İBRAHİM KARAKUŞ

Daha kelimelerin anlamını bilmezken, ailemizin bize söylediği ninniler sayesinde, daha rahat bir şekilde uykuya dalmamızla başladı, müziklere olan ilgimiz. İlk kez bir şarkıya alkışlarımızla eşlik etmeye çalıştık, sonrasında zıpladık belki de eğlenceli şarkılarla. Okullarımızda şarkılarla bazı harfleri öğrettiler, bizlere. Tam olarak duyguların ne hissettirdiğini anlatamazken, ne çok yer edinmiş, bu müzik denen şey.

O flüt çalmaya başladığımız anlarda az mı şişirdik, evdekilerin ve komşularımızın başını? Bizim için müthiş derecede güzel olan müziğin, aslında baş ağrıtıcı olduğunu anlamadan, baya da güzel eğleniyorduk. Yaşımız ilerledikçe sözler ve farklı enstrümanlar eklendi müziklere. Bizim için de müziklerin daha anlamlı hale gelmesi, bu eklenmeyle başlamış oldu.

Mutlu veya mutsuz, ne halde olduğumuz fark etmeden müzikleri dinlemeye devam ettik. Hissettiğimiz duygunun tam olarak bize ne hissettirdiğini anlatamadığımız durumlarda, öyle şarkılarla karşılaştık ki sanki biz üretmiş gibi hissettirdi. İşte o şarkılar da yıllar geçse bile, belirli aralıklarla dinlediğimiz müzikler arasında yerini aldı.

Bahsettiğim gibi olan şarkıları dinlerken de geçmişimize gidiyoruz. Sanki o anı tekrar yaşıyor ve duyguları da hissediyoruz. Bu yönünden dolayı müzikleri, hafıza kartlarına benzetiyorum. O anımızı melodilerine veya sözlerine kaydediyor, dinleyince de tekrar yaşayabiliyoruz.

Bir manzaraya karşı bakarken veya yolda yürürken (artık nasıl düşüncelere dalıyorsanız) şarkılardan yardım alıyoruz, o ortamı daha da duygusal bir hale getirmek için. Hatta artık Instagram'a gelen güncelleme ile fotoğraflarımıza müzikler ekleyerek, o fotoğrafı daha anlamlı hale getirebiliyoruz.

Hayatımızda olmamasının imkansız olduğu müzikler, her anımıza eşlik etmeye devam edecek. Her anımıza eşlik eden müzikleri, daha da anlamlı hale getirmek için doğru insanı bulmak ve onunla paylaşmak, işte bir müziğin gelebileceği en zirve nokta. Bir de beraber eşlik veya dans ederseniz de o an, paha biçilemez.

TELETEKST DERGI

YAYIN SONA ERDİ

Bir sonraki sayıda görüşmek üzere...

